

Ο Φαρισαίος και ο τελώνης

Κλειδί: «Σας λέω ότι αυτός ο άνθρωπος κατέβηκε στο σπίτι του δικαιοσύνων, αντίθετα από τον άλλο· γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί».

Λουκάς 18:14

Επιλεγμένα εδάφια:

Λουκάς 18:9-14

Οι Φαρισαίοι θεωρούνταν μια πολύ θρησκευτική τάξη μεταξύ των Ιουδαίων. Ήταν ευσεβείς, τουλάχιστον εξωτερικά, και πολύ ακριβείς στην τήρηση των παραδόσεών τους. Εσωτερικά, όμως, όπως μας λέει ο Κύριος, ως ομάδα ήταν μακριά από το σωστό. «Ουαί σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές!» Ο Ιησούς, επειδή μπορούσε να διαβάσει τις καρδιές τους, ήταν ικανός να κάνει την πρόσθετη δήλωση ότι ήταν σαν τάφοι, όμορφα λευκοί εξωτερικά, αλλά εσωτερικά γεμάτοι διαφθορά. Ματθαίος 23:27

Υπάρχουν παρόμοιες ομάδες στη χριστιανοσύνη σήμερα - εκείνοι που είναι εξωτερικά ηθικοί, πολύ συγκεκριμένοι, ακριβείς, σχολαστικοί, αλλά δεν είναι

ευάρεστοι στον Κύριο. Είναι περήφανοι για τη δικαιοσύνη τους και δεν συνειδητοποιούν ότι, παρόλο που μπορεί να είναι φυσικά λιγότερο διεφθαρμένοι από άλλους, δεν έχουν τίποτα για να καυχηθούν. Αυτοί, όπως και όλη η ανθρωπότητα, απέχουν πολύ από το να είναι πραγματικά τέλειοι. «Δεν υπάρχει δίκαιος, ούτε ένας. ... Όλοι έχουν παρεκκλίνει από τον δρόμο» (Ρωμαίους 3:10-12). Η παραβολή του μαθήματός μας έχει σκοπό να δείξει ότι ο Θεός κοιτάζει με περισσότερη συμπάθεια και οίκτο τον πιο αμαρτωλό άνθρωπο, που είναι ταπεινός και αναγνωρίζει την κατάστασή του, παρά τον ηθικά καλύτερο άνθρωπο, που καυχείται για την υποτιθέμενη δικαιοσύνη του.

Η παραβολή αρχίζει ως εξής: «Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν· ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχήθηκε έτσι μέσα του: Θεέ, σε ευχαριστώ που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι, εκβιαστές, άδικοι, μοιχοί, ή ακόμα και όπως αυτός ο τελώνης. Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, δίνω το δέκατο από όλα όσα έχω». (Λουκάς 18:10-12). Ο φαρισαίος που θεωρούσε τον εαυτό του δίκαιο ήταν προφανώς, από πολλές απόψεις, ένας καλός ηθικός άνθρωπος. Ωστόσο, ήταν πολύ υπερήφανος και καυχιόταν για τις δίκαιες πράξεις του. Επίσης, ήταν πολύ γρήγορος στο να καταδικάζει τους άλλους, ένα

ενδεικτικό σημάδι κακής κατάστασης της καρδιάς του.

Ο άλλος άνδρας στην παραβολή – ένας τελώνης, ή φοροεισπράκτορας – ήταν κατώτερης τάξης και γενικά περιφρονημένος από τον λαό. Είχε πολλές αδυναμίες και αμαρτωλά ελαττώματα, αλλά συνειδητοποιούσε την κατάστασή του. «Ο τελώνης, στέκοντας μακριά, δεν τολμούσε να σηκώσει ούτε τα μάτια του προς τον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του, λέγοντας: Θεέ, ελέησον με τον αμαρτωλό». Λουκάς 18:13

Όλοι οι χριστιανοί, λόγω της σχέσης τους με τον Θεό, της κάλυψης των αμαρτιών τους, της γέννησης του πνεύματος και του μετασχηματιστικού έργου που προχωρά στις καρδιές τους, έχουν κάθε λόγο να ευχαριστούν τον Κύριο. Ωστόσο, δεν έχουν τίποτα για να καυχηθούν, ή όπως το θέτει ο Απόστολος Παύλος: «Ποιος σε κάνει διαφορετικό από τους άλλους; Τι έχεις που δεν έλαβες; ... γιατί καυχίεσαι σαν να μην το έλαβες;» 1 Κορινθίους 4:7

Εάν, λοιπόν, η διαφορά μεταξύ εμάς και των άλλων αναγνωρίζεται ως έργο του Κυρίου και της χάρις Του σε εμάς, και όχι δικό μας, αυτή είναι η σωστή στάση της καρδιάς. Όλοι όσοι έχουν αυτή την συνειδητοποίηση μπορούν να ευχαριστήσουν τον Κύριο που σε αυτό το θέμα διαφέρουν από τους άλλους. Μόνο χάρη στον Θεό και τον Υιό Του, τον

Χριστό Ιησού, διαφέρουμε. «Δια της χάριτος σωθήκατε διά της πίστεως, και τούτο δεν είναι από σας, είναι δώρο του Θεού, όχι από έργα, ώστε να καυχηθεί κανείς. Διότι είμαστε έργο Του, δημιουργημένοι εν Χριστώ Ιησού». Εφεσσίους 2:8-10